ഗഹനങ്ങളായ വേദാന്തതത്ത്വങ്ങളെ ലാളിത്യത്തിനോ ചമല്ക്കാരത്തിനോവേണ്ടി പ്രതീകാത്മകമായി അവതരിപ്പിക്കുക പണ്ടേ ഉള്ള പതിവാണ്—പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യങ്ങളിലെന്നപോലെ പൗരസ്ത്യസാഹിത്യങ്ങളിലും. പ്രസിദ്ധമായ ബൈബിൾക്കഥകളിൽ തന്നെ ദുഷ്ടാന്തം—കുരുക്ഷേത്രത്തിലെ കുരുപാണ്ഡവ സംഘട്ടനത്തെ നിമിത്തമാക്കി, ഗീതാകാർ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ മഥിക്കുന്ന ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളുടെ സംഘട്ടനത്തെ അപഗ്രഥിച്ചിരിക്കയാണല്ലോ. ധർമ്മത്തിനു് വീഴ്ചയും അധർമ്മത്തിനു വർദ്ധയും വന്നുപെടുമ്പോൾ ലോകപരിത്രാണനത്തിനായി അതാതുസമയം യുക്തരൂപത്തിൽ ഈശ്വരൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. അതായതു ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടം പൂർവ്വയോഗിയിൽ നടന്നശേഷമാണു ഈശ്വരാനുഗ്രഹംകൊണ്ടെന്നപോലെ, ബോധോദയം മനുഷ്യനും വിജയം ധർമ്മത്തിനും കൈവരുന്നതു്. കുരുക്ഷേത്രങ്ങളും ആവർത്തിക്കപ്പെടുമെന്നർത്ഥം.

രണ്ടു പോരാട്ടങ്ങൾ

ജോൺബനിയൻ എഴുതിയ പിൽഗ്രിംസ് പ്രോഗ്രസ്സ്, ഹോളിവാർ എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പരിശോധിക്കുന്നതു രസകരമാണു്. ഇവയിൽ രണ്ടാമത്തെ ഗ്രന്ഥത്തെ ഒരു നൂറാണ്ടുമുമ്പു ആർച്ചു് ഡീക്കാ കോശി ഡി. ഡി. "തിരുപ്പോരാട്ടം" എന്ന പേരിൽ ശീർഷകത്തിൽ തർജ്ജമചെയ്തിരുന്നു. പിന്നീടാണു് എസ്. പി. സംഘക്കാർ തയ്യാറാക്കിയ ഒരു പരിഷ്കൃത സ്വതന്ത്രാനുവാദവും ഞാൻ ഇപ്പോൾ വായിച്ചു. ശ്രീകൃഷ്ണമിശ്രൻ എന്ന പണ്ഡിതപരിവ്രാജകന്റെ പ്രബോധചന്ദ്രോദയം എന്ന നാടകം ഇതേ ഉദ്ദേശംവച്ചു് സംസ്കൃതത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണു്. മന്ദബുദ്ധിയായ തന്റെ ശിഷ്യനു് പ്രയോജനകരമാകുമാറു് സ്വാമി കൃഷ്ണമിശ്രൻ കാര്യങ്ങളെ നാടകത്രപമാക്കിയതാണത്രേ. അങ്ങിനെ ഒരു ഐതിഹ്യമുണ്ടെന്നു പൈലോപോൾ തന്റെ സാഹിത്യനിഘണ്ടുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ നാടകത്തിന്റെ മലയാളവിവർത്തനം പലരും താല്പര്യപൂർവ്വം എഴുതി. കവീശൻ സി. എൻ. നാണു അയ്യാശാസ്ത്രികളുടേയും (1025-1088) മഹാകവി കുമാരനാശാന്റെയും കുമ്മമ്പള്ളി രാമൻപിള്ള ആശാന്റെയും തർജ്ജമകളും പ്രസിദ്ധം. കോന്നനാത്തു ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ എന്നൊരാളുകൂടി ഇതേ നാടകത്തെ വിവർത്തനം ചെയ്തതായി ഉള്ളൂർ സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ പറഞ്ഞതു ഗ്രന്ഥപ്രാധാന്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ധർമ്മത്തിന്റെ മുന്നണിയും അധർമ്മത്തിന്റെ മുന്നണിയും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന തിരുപ്പോരാട്ടം അഥവാ ധർമ്മയുദ്ധംതന്നെയാണു് പ്രബോധചന്ദ്രോദയത്തിലേയും പ്രതിപാദ്യം

രണ്ടു കുരുക്ഷേത്രങ്ങൾ

സി. കെ. മൂസ്സതു്

എന്നതു് സർവ്വർക്കും ശ്രദ്ധേയമായിതോന്നി. സമഗ്രമായ ഒരു താരതമ്യപഠനത്തിനു ഭാഷാകുതുകികളെ ക്ഷണിക്കുകയാണു ഈ കുറിപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശം.

ശ്രീനാരായണതത്ത്വം മനനംചെയ്തു ജീവിതത്തെ തത്ത്വചിന്തപരമായി അഭിവിന്യസിപ്പിച്ച കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്ന ആശാൻ പ്രബോധചന്ദ്രോദയത്തെ തർജ്ജമയ്ക്കെടുത്തതു്. ആത്മാവിനു് മായയിലുണ്ടായ മകനാണു് മനസ്സു്. മനസ്സിനു് രണ്ടു ഭാര്യമാർ—പ്രവൃത്തിയും നിവൃത്തിയും ഇവരിൽ യഥാക്രമം മഹാമോഹാദികളും വിവേകാദികളും സന്തതികളായുണ്ടായി—കൗരവപാണ്ഡവന്മാരെന്നപോലെ. മഹാമോഹാദികൾ നീചപ്രകൃതികളായതുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാരായ വിവേകാദികളെ ദ്രോഹിക്കുന്നതിൽ ഉൽസുകരായിരുന്നു. നീചപ്രകൃതികൾക്കാകുമല്ലോ, ആദ്യവട്ടം വിജയം. അവർ കുമാരഗങ്ങളിലൂടെ സ്വപിതാവായ മനസ്സിനെ സ്വാധീനിക്കയും പിതാമഹ

പടത്തിലുള്ള ആത്മാവിനെതടവിലാക്കിയെന്നും ഈ അനീതിയെ ചെറുക്കാനായി വിവേകം ഇറങ്ങുന്നു. മനസ്സിനെ നേർവഴിക്കു നയിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളും ആദ്യം പരാജയപ്പെട്ടു. മഹാമോഹാദികളുമായുള്ള വിദ്വേഷം മൂർച്ഛിക്കുകമാത്രമായി ഫലം!

അങ്ങിനെ ഒരു കുരുക്ഷേത്രം അനിവാര്യമായി. മഹാമോഹപക്ഷത്തു നാസ്തികമതങ്ങളും പാഷണ്ഡശാസ്ത്രങ്ങളും കൈകോർത്തു; വേദങ്ങളും, മതങ്ങളും എന്നിവ വിവേകപക്ഷത്തും നിലപാടുറപ്പിച്ചു. കാശിയിൽവച്ചായിരുന്നു നിർണായകമായ സംഘട്ടനം. അവിടെ വിഷ്ണുക്ഷേത്രിയെ കൂട്ടുപിടിച്ചു് വിവേകാദികളും മഹാമോഹാദികളെ ഒരു കണക്കിനു് പരാജയപ്പെടുത്തി. ദുഃഖനൈരാശ്യം നിമിത്തം മനസ്സു് ആത്മഹത്യയ്ക്കൊരുങ്ങുന്നു. സരസ്വതി ഇടപെട്ടു് ആ അത്യാഹിതം ഒഴിവാക്കുന്നു. ഈശ്വരാഭിമുഖമായിത്തീർന്ന മനസ്സിന്റെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളോടെ വിവേകം ഉപനിഷദ്ദേവിയെ വേൾക്കുകയും ഭരണഭാരം ഏൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദേവി ഗർഭം ധരിച്ചു വിദ്യ എന്നും പ്രബോധചന്ദ്രൻ എന്നും രണ്ടു സന്താനങ്ങളും ഉണ്ടായതിൽ വിദ്യയുടെ സഹായംകൊണ്ടു മനസ്സിനു് മഹാമോഹാദികളെ ഒതുക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ആത്മാവിനു മോചനം കിട്ടി. അങ്ങിനെ പ്രബോധചന്ദ്രോദയം സാധ്യമാവുന്നു.

മുനയുള്ള വിമർശം

സാധാരണനിലയിൽ മുഷിപ്പൻ വേദാന്തതത്വങ്ങളാണു് പ്രതിപാദ്യമെങ്കിലും അവയെ ഭാവപൂർണ്ണവും കലാമധുരവുമാക്കിയാണു് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഒന്നാന്തരമായിട്ടുണ്ടു് ആശാന്റെ തർജ്ജമ. കപടവേദാന്തികളെ തൊലിയുരിക്കുന്ന ഒരു ഗദ്യഭാഗം നോക്കൂ: അർത്ഥജ്ഞാനലേശംകൂടാതെ, വേദത്തെ അധ്യയനംചെയ്യുന്നതിൽ മാത്രം ആസക്തന്മാരായിക്കിടന്നു് വേദത്തെ അവർ ആകലമാക്കിചെയ്യുകയാണു്. ഭിക്ഷയ്ക്കായിട്ടുമാത്രം സന്യാസം സ്വീകരിച്ചു് മുണ്ഡികളായി വിദ്വന്മന്യന്മാരായി നടന്നു വേദശാസ്ത്രങ്ങളെ കുളിപ്പിക്കുന്നവരാണു" എന്നു് അഹങ്കാരം നിശിതവിമർശനം ചെയ്യുന്നു. സ്വാർഥികളും ഉദരംഭരികളുമായ:പതിച്ച ദർശനികന്മന്യന്മാരെ ഉപാലംഭനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ശ്ലോകമിതാ:

നൽത്തിങ്കൾക്കാന്തിതിങ്ങും നിശയിൽ
നലമെഴും
വേശ്യമാരൊത്തു മദ്യം
മെത്തുമോദോൽക്കടിച്ചുമ്മദന രണമണി
ഞ്ഞാത്തിടും ധൃത്തരെല്ലാം
സിദ്ധൻ ഞാൻ ദീക്ഷിതൻ ഞാൻ സ്ഥിര
മതി ചിരമാ
യാഹിതാഗ്നി ദ്വിജൻ ഞാൻ
തത്വജ്ഞൻ താപസൻ ഞാനിതിപകലിൽ
ജഗ-
ത്തൊക്കെ വഞ്ചിക്കയായി!

അഹങ്കാരത്തിന്റെ നിദാനമന്ത്രകളായിരിക്കയാണു് സന്യാസിവര്യന്മാരെങ്കിലോ? കുറഞ്ഞോട്ടിക്കു വാതം പറഞ്ഞ നില! ഹൈന്ദവതത്വങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും അനുഷ്ഠാനത്തിലും ഉള്ള അന്തരം കണ്ടു മനംനൊന്താണല്ലോ ആശാൻ പില്ക്കാലത്തു് ദുരവസ്ഥയിൽ,

എന്തൊരു വൈകൃതം ബ്രഹ്മവിദ്യേ നിന്നി-
ലെന്താണിക്കാണുന്ന വൈപരീത്യം
നിർണയം നിന്നെപ്പോൽ പാരിലധോഗതി
വിണ്ണവർ ഗംഗയുണ്ടായില്ല.

എന്നു കണ്ണീർവാർത്തതു്! ഏതായാലും തർജ്ജമയുടെ അശേഷം വന്നുപെടാത്ത നിലയിൽ അനുവാചകരസത്തിന്റെ പരിമളം പുരണ്ടുകൊണ്ടാണു് തർജ്ജമ നീങ്ങിയിട്ടുള്ളതു്. പ്രബോധചന്ദ്രോദയ തർജ്ജമ 1077 ൽ തന്നെ പൂർത്തിയാക്കിയെങ്കിലും അതു് ആശാന്റെ ജീവിതകാലത്തു് അച്ചടിപ്പിച്ചില്ല. തർജ്ജമ രൂപംകൊണ്ടകാലത്തു ശാസ്ത്രികളുടെ തർജ്ജമയെ—1902 ൽ—കവനോദയക്കാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ശാസ്ത്രികൃതിക്കും മുമ്പു് മറെറാരു വിവർത്തനം ഉണ്ടായ കഥ ആശാൻ ഒരു പക്ഷേ കേട്ടിരിക്കാം. പല കാരണംകൊണ്ടും ആശാൻ തന്റെ കൃതിയുടെ പ്രകാശനത്തിനു് ഉത്സാഹിച്ചില്ല.

മഹാപുരം

ജോൺ ബന്യന്റെ തീർത്ഥയാത്ര എന്ന കൃതിയെ ആർച്ചു് ഡീക്കൻ കോശി(1001—1075) ഇതേകാലത്തു മലയാളത്തിലാക്കിയ കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ. ദുഷ്ടനും അഹങ്കാരിയും ആയ ആകെൽക്കൃതാ എന്ന വില്ലന്റെ പിടിയിൽപെട്ടു ഞെരിയുന്ന നരാത്മപുരിയെ ഇമ്മാനുവൽ രാജകുമാരൻ ഖിശ്വാസത്തിന്റെ ഭാഗത്തേയ്ക്കു വീണ്ടെടുക്കുന്നതാണു് "തീർത്ഥയാത്ര"ത്തിലെ പ്രമേയം. നരാത്മപുരിയുടെ വിവരണം ആർച്ചുഡീക്കൺകോശിയുടെ വാക്കുകളിൽതന്നെ കേൾക്കാം. "ഈ കീ

ത്തിപ്പെട്ട പട്ടണത്തിനു് അഞ്ചു വാതിലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ വാതിലുകളും പട്ടണക്കാരുടെ മനസ്സും സമ്മതവും കൂടാതെ ആർക്കും തുറപ്പാനോ പൊളിപ്പാനോ കഴിയാത്തവയായി മതിലുകളും ശരിയിട്ടു് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. പെരിവാതിൽ, കണ്ണുവാതിൽ, അധരവാതിൽ, മൂക്കുവാതിൽ, സ്പർശവാതിൽ എന്നിങ്ങനെ അവയുടെ പേരുകളും" (പേജ് 1) ആകെൽക്കറുതാ എന്ന മഹാമല്ലൻ ഈ പട്ടണത്തെ തകർക്കണമെന്നു് നിശ്ചയിച്ചു. ഈ കാപുരി രാജാവിന്റെ ഉറ്റ സുഹൃത്താണു് ചിത്തമോഹിത പ്രഭു അയാൾക്കു് കീഴെ ദുഷ്പ്രേമം എന്നൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥനുണ്ടു്. "അവൻ ശീലത്തിലും നടപ്പിലും മഹാ വഷളൻ തന്നെ". ദുഷ്പ്രേമത്തിനു മനസ്സിന്റെ മകളായ ജഡമോഹത്തിന്റെ പേരിൽ സ്നേഹം ജനിക്കയും വിവാഹം ചെയ്കയും ചെയ്തു. "ലജ്ജാഹീനത, തെറിവായു്, ശാസനദ്വേഷം എന്നു് മൂന്നു കുറുത്ത ആൺമക്കളും സത്യനിന്ദ, ദൈവധിക്കാരം, പ്രതിക്രിയ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു പെൺമക്കളും അവർക്കുണ്ടായി. നരാത്മപുരി ആകെൽക്കറുതായുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായപ്പോൾ, പുതുതായി 13 സ്ഥാനികന്മാരെ ഉംപ്പെട്ടത്തി തന്റെ പ്ലാനിംഗ് ബോർഡു് പുനസ്സംഘടിപ്പിച്ചു. അവർ കെട്ടിയുറപ്പിച്ച മൂന്നു നെടുങ്കോട്ടകളുണ്ടു്—അധികാരക്കോട്ട, പാതിരക്കോട്ട, പാപരസക്കോട്ട.

വീണ്ടെടുക്കുന്നു—

ഈ ഘട്ടത്തിൽ ശലമൻ രാജാവിന്റെ പുത്രനായ ഇമാനുവൽ ആ നഗരം വീണ്ടെടുക്കാൻ തിരുപ്പോരാട്ടം ആരംഭിക്കുന്നു. വിശ്വാസവീരൻ, ഉത്തമാഭിവാഞ്ഛ, സ്നേഹോപഹാരൻ, നിഷ്കളങ്കൻ, സഹനശീലൻ എന്ന നാലു സൈന്യാധിപന്മാർ സഹായത്തിനുണ്ടു്. മനസ്സിനെ നേർവഴിക്കു തിരിച്ചു് ആത്മാവിനെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഇമാനുവൽ വിജയിച്ചു. നരാത്മപുരിക്കാരുടെ ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി ഇമാനുവൽ നൽകുന്ന ദീർഘമായ ആഹ്വാനത്തോടുകൂടിയാണു് ഗ്രന്ഥം സമാപിക്കുന്നതു്. ആ ഉൽബോധനത്തിലെ ഒരു ഭാഗം: "നരാത്മപുരി, മുമ്പു കീർത്തിപ്പെട്ടിരുന്നതും ഇപ്പോൾ കായിക്കാത്ത കൊമ്പുപോലിരിക്കുന്നതുമായ പട്ടണമേ, മുമ്പെ അത്യുന്നതന്മാരുടെ കണ്മണിയായിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ ആകെൽക്കറുതായുടെ ഗ്രഹയായിരിക്കുന്നതുമായുള്ളോവേ, വലിയവനായ ശാദായിയുടെ നാമത്തിൽ ഞാൻ നിന്നോടു് പറയാൻ ഭാവിക്കുന്ന വചനങ്ങളെ കേൾക്ക. ഇതാ, കോടാലി, വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവടിനു വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നല്ല ഫലം തരാത്ത വൃക്ഷം ഒക്കെയും വെട്ടപ്പെട്ടത്തി അഗ്നിയിൽ ഇടപ്പെടുന്നു (മത്താ. 3-7-10). നരാത്മപുരി, നീ ഇതുവരെ കായിക്കാത്ത വൃക്ഷമായിരുന്നു: മുള്ളുകളും ഞെരിഞ്ഞിലുകളും അല്ലാതെ നീ വേറൊന്നും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടില്ല. നിന്റെ മന്ത്രിരിപ്പഴങ്ങളും പിത്തവും നിന്റെ കലകളും കൈപ്പും ആകുന്നു. (ആവർത്ത—32-32). നീ നിന്റെ രാജാവിനോടു് മത്സരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ശാദായുടെ സൈന്യങ്ങളായ ഞങ്ങൾ നിന്റെ ചുവട്ടിനു് വക്കപ്പെട്ട കോടാലിയാകുന്നു". നരാത്മപുരിയെ വീണ്ടെടുത്തശേഷം ഇമാനുവൽ കൊടുക്കുന്ന ആശ്വാസവാക്യം ഇങ്ങിനെ തുടരുന്നു: "എന്നാൽ ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെയും അവിടത്തെ രാജസഭയുടെയും മുമ്പാകെ നിന്റെ പക്ഷം നിൽക്കും. എന്തെല്ലാം പരീക്ഷകൾ ഉണ്ടായാലും എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതായാൽ, നിനക്കു് എന്തെല്ലാം ബലഹീനതകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കും."

പ്രാർത്ഥനയുടെ താളം

പ്രബോധചന്ദ്രോദയത്തിലുമുണ്ടു്, ഏതാണ്ടിതുപോലെ നീണ്ട ഒരു സ്തോത്രം. പഞ്ചേന്ദ്രിയകവാടം തകർത്തതായ നരാത്മപുരിയുടെ മോചനമാണു് തിരുപ്പോരാട്ടത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ, മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ മോചനവും ബോധോദയവും ആണു് പ്രബോധചന്ദ്രോദയത്തിലെയും ഇതിവൃത്തം. രാജാവിവേകമാണു് ഇമാനുവലിനു് തത്തുല്യമായ കഥാപാത്രം, പ്രബോധചന്ദ്രോദയത്തിൽ. വിഷ്ണുഭക്തിദ്യോതകമായ രാജാവിവേകത്തിന്റെ പ്രാർഥന ആശാൻ തർജ്ജമചെയ്തിട്ടുള്ളതിലേക്കുകൂടി ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കട്ടേ:

"ജയ ജയ ഭഗവൻ!.....
വലംവച്ചുപാരത്തു വന്ദിച്ചുനിൽക്കും വലാരാതി മുമ്പായ വാനോർകദംബങ്ങളും തൻ
മൗലിരത്ന പ്രഭാമണ്ഡലത്താഴ്ഴിഞ്ഞുള്ള
പാദാംബുജം പൂണ്ടദേവ!.....
എഴും ദൈത വിഭ്രാന്തി വൃന്ദങ്ങളും തന്നാൽ
ഉഴന്നങ്ങു
വന്ദിച്ചു നിന്നീടുവോർക്കുള്ള സംസാരമാകുന്നറക്കം
കെടുക്കും പടുതപത്തിൽ വിഖ്യാതി
വാഴ്ന്നുന്ന ദേവ!

ക്ഷേതലോകത്തിനേറും വേ ഭ്രാന്തിപോക്കും പ്രബോ
ധോദയം നല്കുകെൻ ദേവ! നിത്യം തടത്ഥം
നമസ്തേ നമസ്തേ നമസ്തേ.....

മലയാളത്തിലെ സ്തോത്രസാഹിത്യത്തിൽ ഏതാണ്ട് ഹരിനാമകീർത്തനത്തിന്റെ നിലവാരമെത്തിയ ഈ കീർത്തനം തർജ്ജമയാണെന്നു് പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈശ്വരന്റെ ഏകത്വത്തെ സമർഥിച്ചും കപടപുരോഹിതന്മാരെ ആക്ഷേപിച്ചും വിവേകത്തിന്റെ വിജയത്തിനു് ആഹ്വാനംചെയ്യുന്ന ഉത്തമസോദ്ദേശകൃതിയായ പ്രബോധചന്ദ്രോദയം എന്തുകൊണ്ടോ ആശാൻ കൃതികളിൽ പ്രചാരം കുറഞ്ഞ ഒന്നായിരിക്കയാണു്. തിരുപ്പോരാട്ടവും പ്രബോധചന്ദ്രോദയവും പല നിലയിലും സാജാത്യംവഹിക്കുന്നു. ഈ കൃതികളെ മലയാളികൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിയ ആശാനും കോശിയും പ്രാതഃസ്മരണീയർതന്നെ. ആശാന്റെ ജന്മശതാബ്ദിയാഘോഷങ്ങളുടെ ജ്യോതിസ്സു മങ്ങുന്നതിനു് മുമ്പു് ആർച്ച് ഡീക്കൻ കോശിയുടെ 150-ാം ജന്മവാർഷികവും 75-ാം ചരമവാർഷികവും വന്നുപെട്ടിരിക്കുകയാണു്. ഈ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ മഹത്തായ ഈ രണ്ടു വിവർത്തനഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അനശ്വസ്മരണം അശേഷം അപ്രസക്തമാകില്ലെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

കുറിപ്പ്:

ഈ നവംബർ 19-ാംതീയതി വെനറബ്ലം ആർച്ച്ഡീക്കൻ കോശിയുടെ 75-ാം ചരമവാർഷികം വന്നു. മലയാളഗദ്യത്തിന്റെ ആദിപിതാക്കളിൽ സമുന്നതസ്ഥാനത്തിനർഹനായ കോശി ആദർശധീരനുംകൂടിയായിരുന്നു. ആത്മീയ വിഷയങ്ങളെ വീട്ടുഭാഷാരീതിയിൽ എഴുതുന്നതിനു കോശിക്കു് ഒരു പ്രയാസവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതിനു പുല്ലേലി കുഞ്ഞു, കുന്നീറുപദേശം രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും, ഭസ്മക്കുറി മുതലായ കൃതികളും ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. ആർച്ച്ഡീക്കന്റെ നിത്യസ്മാരകമായി കോട്ടയം ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയുടെ മട്ടുബഹാ കല്ലും മരവും ഉപയോഗിച്ചു് വലുതാക്കി പണിചെയ്യിപ്പിക്കയും ഭിത്തിമേൽ ഒരു ശിലാലിഖിതം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ശിലാലിഖിതം താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

1899 നവംബർ 19-ാംതീയതി 74-ാംവയസ്സിൽ മരിച്ച വെനറബ്ലം കെ. കോശി ഡി. ഡി. സ്മാരകാർത്ഥം

ഇന്ത്യയിലെ അംഗ്ലീയാ സഭയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനീയ ആർച്ച് ഡീക്കൻ, നല്ല വിദ്വാൻ, പാതിരിയപ്രസംഗി, വിശ്വസ്ത സുവിശേഷകൻ, ക്രിസ്തീയ സത്തമൻ, മലയാളം പുതിയ നിയമത്തിന്റെ തർജ്ജമാപരിഷ്കാരമുഖ്യൻ എന്ന മുദ്ര തനിക്കു കാന്തീർപ്പായി ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ഡി. ഡി. സ്ഥാനം കല്പിച്ചുകൊടുത്തു മഹാ ഉടവകയിലുള്ള ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ തന്നോടുള്ള സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളുടെ ചിഹ്നമായിട്ട് ഈ മട്ടുബഹാ വലുതാക്കി പണിയിക്കയും ഈ സ്മാരകക്കല്ലു സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ലേഖകർ ശ്രദ്ധിക്കുക

1. സാഹിത്യ കലാ സംസ്കാരസംബന്ധമായ പഠന–ലേഖന–നിരൂപണങ്ങൾക്കു മാത്രമായുള്ള മാസികയാണു് ഗ്രന്ഥാലോകം:

2. ആവുന്നത്ര പുതിയ പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ഓരോ ലക്കത്തിലും ചേർക്കേണ്ടതിനാൽ ലേഖകർ എത്ര ചുരുക്കി എഴുതാമോ അത്രയും നന്നു്.

3. നിരൂപണത്തിനുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ലേഖകർക്കു് ഇവിടെനിന്നു് അയയ്ക്കുന്നതാണു്. എഴുതിത്തുടങ്ങുന്നവർ സ്വയം പുസ്തകം തെരഞ്ഞെടുത്തു് നിരൂപണങ്ങൾ അയച്ചുതരാതിരിക്കാനപേക്ഷ.

4. മാറ്റർ മടക്കിക്കിട്ടണമെന്നുള്ളവർ സ്റ്റാമ്പുകൂടി അയച്ചിരിക്കണം.

5. ഗ്രന്ഥാലയവാർത്തകളും മറ്റും "ന്യൂസ് സപ്ലിമെന്റിലേക്കു്" എന്നെഴുതി പ്രത്യേകം അയയ്ക്കുക.

—പത്രാധിപർ